

Behoud van waterkwaliteit in de Meren van l'Eau d'Heure

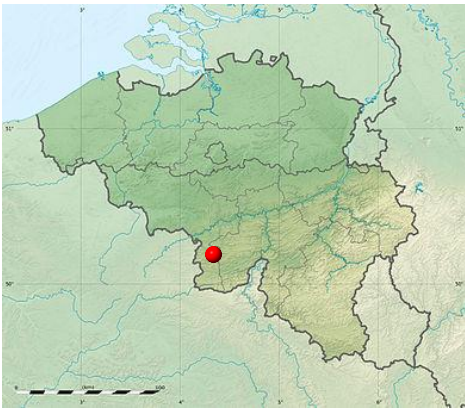
Claire Schep

Onderzoeksvraag

Hoe behoudt men de waterkwaliteit van een meer in een toeristisch gebied waar vervuiling vaak op de loer ligt?

Gebiedsbeschrijving

De Meren van l'Eau d'Heure is een natuurgebied met 600 ha meren, 600 ha bossen en 600 ha weiden. Dit merengebied ligt in zuid België op de grens van de provincies Namen en Henegouwen en strekt zich uit over de gemeenten Cerfontaine en Froidchapelle. Het is het grootste waterrecreatiegebied van België. Deze **stuwmeren** zijn in de jaren 70-80 aangelegd met een technisch doel, namelijk als reservoir om de waterstand van de Samber op peil te houden en elektriciteit op te wekken. Vandaag de dag is het de grootste toeristische gebied van Wallonië. [2]

Figuur 1: De Meren van l'Eau d'Heure aangegeven door de rode stip [1].

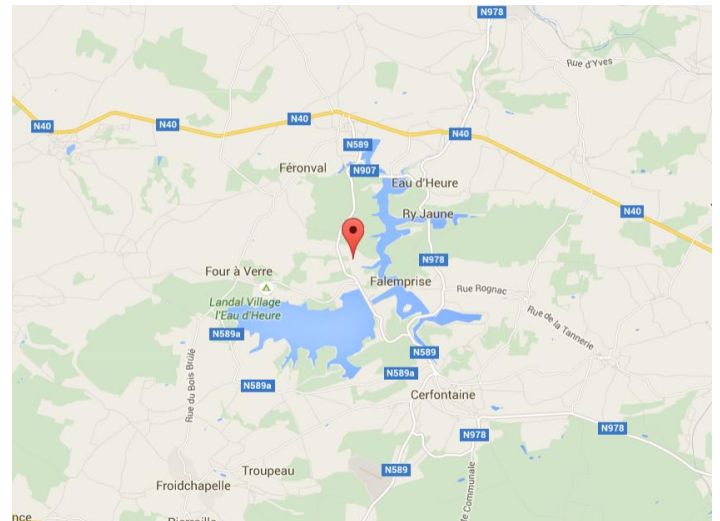
Figuur 2: Stuwdam van de Meren van Eau d'Heure [2].

Resultaten

Op de Meren van l'Eau d'Heure worden heel wat recreatieve activiteiten behoevend. Zo zijn er veel plezierboten, wordt er gewaterskied, gezwommen, er is een vakantiepark en wordt er veel gewandeld op de wandelpaden rondom het meer. Al deze toeristische activiteiten brengen veel vervuiling met zich mee. Door a deze activiteiten moet het meer voldoen aan bepaalde eisen willen deze activiteiten uitgevoerd kunnen worden. Vooral de plaatsen waar gezwommen kan worden moeten beantwoorden aan relatief veeleisende normen. Een paar vervuilingsbronnen zijn bijvoorbeeld de bodembetopping, de waterzuivering, de afwateringsnetwerken en de rechtstreekse lozing en de sportactiviteiten.

Een vaak voorkomend probleem is **eutrofiëring**. Dit betekent dat door een te grote aanvoer van nutriënten, watervegetatie zich te snel ontwikkeld. Dit is niet bevorderlijk voor de soortenrijkdom en de biodiversiteit en het heeft vaak **troebel water** als gevolg.

Ook gaan de Meren van Eau d'Heure de strijd aan tegen invasieve soorten. Een teveel aan waterplanten bijvoorbeeld kan bepaalde wateractiviteiten in de weg lopen (verstremgeling rond de schroeven van boten,...). Om van deze invasieve plantensoorten af te komen worden ze er jaarlijks uitgetrokken. Dit gebeurt na het toeristische seizoen. Deze techniek verlaagd de hoeveelheid nutriënten in het water die eutrofiëring bevorderen. Ook is er een teveel aan mosselen. Verschillende soorten zijn progressief verschenen in de **meren** en kunnen gevaarlijk zijn voor de rompen van de boten en de installaties van de hydro-elektrische centrale. [2]

Figuur 3: De Meren van Eau d'Heure [3].

Conclusie

Iedere dag maken veel mensen gebruik van het meer. Dit brengt vervuiling met zich mee waardoor het belangrijk is om op de waterkwaliteit te letten. Sinds 2013 heeft men bepaalde zones geklasseerd als rustige waterzones of kwetsbare zones. Deze laatste zone is een gebied dat streken omvat met **grondwater** dat rijk is aan nitraten of waar het oppervlaktewater gevoelig is voor eutrofiëring. Dit zou kunnen komen door landbouwactiviteiten. Er zijn dus ook strengere normen gekomen rondom de aanvoer en uitstrooiing van stikstof en nitraten.

Referenties

- [1] Wikipedia, 23 jan. 2016, https://nl.wikipedia.org/wiki/Meren_van_de_Eau_d%27Heure
- [2] Les Lacs de l'Eau d'Heure, 23 jan. 2016, www.lacsdeleaudheure.be
- [3] Google Maps, 23 jan. 2016, <https://www.google.nl/maps/place/Lac+de+l'Eau+d'Heure,+Belgi%C3%AB/@50.1864248,4.3562531,12z/data=!4m2!3m1!1s0x47c21eaae86d4b55:0x4e7656bf2c74d6e8>